

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา ภารกิจรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสูญเสียค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการรักษาของผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการขับช่องรถจักรยานยนต์ที่เข้าชนกันเร็วการรักษาตัวในโรงพยาบาลตามมาตรฐานของประเทศไทย รวมทั้งความต่างลักษณะของการบาดเจ็บของผู้ป่วยอุบัติเหตุทางสมอง ในผู้ป่วยที่ส่วนและไม่ส่วนหมวกนิรภัย และศึกษาลักษณะของการบาดเจ็บของผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการขับช่องรถจักรยานยนต์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุจากการขับช่องรถจักรยานยนต์ที่เข้าชนกันเร็วการรักษาในโรงพยาบาลราษฎร์เชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 104 คน รวบรวมข้อมูลโดยการลัมภามณฑ์ และบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการเกิดอุบัติเหตุด้วยแบบสอบถามลักษณะและแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง สัด比ที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test Chi-square test และ correlation

ผลการศึกษา พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีอายุเฉลี่ย 24.79 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.79 ปี มีอายุอยู่ในช่วง 14-24 ปี เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 64.4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 89.4 มีสถานภาพสมรสเป็นโสดร้อยละ 68.3 ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 45.2 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ร้อยละ 70.2 ลักษณะอาชีพที่ทำส่วนใหญ่รับจ้างร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็นนักเรียนนักศึกษาร้อยละ 19.2 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระหว่าง 1,001-2,000 บาท ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาได้มีรายได้อよดีระหว่าง 2,001-3,000 ร้อยละ 28.9

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า สถานที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดที่นอกเมือง บนทางหลวงมากที่สุดร้อยละ 49.0 รองลงมาเกิดในเมืองบริเวณทางตรงและบริเวณทางโค้ง เท่ากัน ร้อยละ 2.9 ส่วนใหญ่เกิดในช่วงเวลา 20.01-24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคือช่วงเวลา 00.01-04.00 และ 16.01-20.00 น. ร้อยละ 21.2 เท่ากัน และเกิดน้อยที่สุดในช่วงเวลา 12.01-16.00 น. เพียงร้อยละ 2.9 สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุคือ เมาสุรา คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคือประมาณ ร้อยละ 26.9 สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ การมีโรคประจำตัว เช่น ลมชัก และถูกรถชนต่อหน้า ร้อยละ 14.4 สภานถนนไม่ดี ร้อยละ 7.7 ผู้ป่วยที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่

ไม่ส่วนนิรภัยถึงร้อยละ 78.8

3. ประวัติในการขับขี่รถจักรยานยนต์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์เคยขับขี่รถจักรยานยนต์มานาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา 6-10 ปี ร้อยละ 27.8 ผู้ป่วยเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์เอง เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนใหญ่ไม่มีประกันอุบัติเหตุร้อยละ 85.6 ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 53.8 และจำนวนครั้งที่ประสบอุบัติเหตุ (นับรวมครั้งนี้) ส่วนใหญ่ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ร้อยละ 64.5

4. สิทธิ์ด้านการรักษาพยาบาลของผู้ป่วย ส่วนใหญ่พบว่าผู้ป่วยไม่มีสิทธิ์ใดในด้านการรักษาพยาบาล ต้องจ่ายค่าวินาทีพยาบาลเอง คิดเป็นร้อยละ 48.1 อายุในความคุ้มครองของกองทุนประกันลังกม ร้อยละ 13.5 มีบัตรส่งเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย ร้อยละ 10.6 เป็นช้าราชการ ลูกจ้างประจำของรัฐ และคู่กรณีออกค่าใช้จ่ายให้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.7

5. ข้อมูลการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ป่วยนอนรักษาที่ตึกผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ ตึกผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท ร้อยละ 36.5 และน้อยที่สุด คือ ตึกผู้ป่วยศัลยกรรมหัวใจ ร้อยละ 14.4 ส่วนใหญ่ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยว่าได้รับบาดเจ็บที่แขน ขา ร้อยละ 47.1 รองลงมาคือ นาดเจ็บที่ศีรษะ ร้อยละ 45.2 นาดเจ็บบริเวณในหน้าร้อยละ 5.8 และน้อยที่สุด คือ นาดเจ็บที่กระดูกและไขสันหลัง ร้อยละ 1.9 แพทย์ทำการรักษาผู้ป่วยส่วนใหญ่ด้วยการผ่าตัด (operation) คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาคือ การเฝ้าสังเกตดูอาการ (observation) ร้อยละ 24.0 และน้อยที่สุดคือการรักษาแบบอนุรักษ์ (conservative) ร้อยละ 10.6 การจำแนกนายอยออกจากโรงพยาบาลมีแพทย์เป็นผู้อนุญาตให้กลับบ้านเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 84.6 เลี้ยงชีวิตร้อยละ 8.7 ระยะเวลาในการรักษาในโรงพยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 1-5 วัน ร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ 6-10 วันร้อยละ 30.7 11-15 วันร้อยละ 17.3 16-20 วันร้อยละ 8.7 21-25 วันร้อยละ 3.8 31 วันขึ้นไปร้อยละ 2.0 น้อยที่สุดคือช่วงเวลา 26-30 วันร้อยละ 1.0

6. หากความล้มเหลวนั้นจะห่วงເຜົ່າຂອງຜູ້ປ່ວຍກັບຄວາມສູງເລື່ອທາງເສຣະຫຼວກຈາກການເຈັບປ່ວຍ ໂດຍໃຊ້ X^2 -test ພົບວ່າ ດໍາວັດທີ່ໂຮງພຢານາລເຮັກເກີນຈາກຜູ້ປ່ວຍທຸກຮາຍການ, ດໍາໃຊ້ຈ່າຍໃນການເຕີນທາງຂອງຄູາດິມາຮັນ-ສັງຜູ້ປ່ວຍ, ຄວາມສູງເລື່ອຮາຍໄດ້ຂອງຜູ້ປ່ວຍໃນຂະໜ້າທີ່ອນຮັດກາອຍ້ໃນໂຮງພຢານາລຂອງກຸລຸ່ມເພື່ອຍແລະຫຼົງ ໄນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນິຍສຳຄັງທາງສົດທີ່ຮະດັບ 0.05 ສ່ວນດໍາວັດທີ່ໆ ທີ່ເຮັກເກີນຈາກຜູ້ປ່ວຍຫຍໍາສູງກວ່າຜູ້ປ່ວຍທຸກໆມີນິຍສຳຄັງທາງສົດທີ່ຮະດັບ 0.05

7. หากความสัมพันธ์ระหว่างการสัมภาษณ์ของผู้ป่วยกับความสูญเสียทางเศรษฐกิจจาก การเจ็บป่วยโดยใช้ χ^2 -test พบว่า ค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยทุกประเภท และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติมารดา-ลูกผู้ป่วยของผู้ป่วยที่ไม่สัมหมรณนิรภัยสูงกว่าผู้ป่วยที่สัมหมรณนิรภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่ารักษาพยาบาลอื่น ๆ ที่เรียกเก็บและความสูญเสียรายได้ของผู้ป่วยในขณะที่นอนรักษาอยู่ในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างที่สัมหมรณิรภัย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. หากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการบาดเจ็บของผู้ป่วยกับความสูญเสียทางเศรษฐกิจ จากการเจ็บป่วยโดยใช้ χ^2 -test พบว่า ค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยทุกประเภท และความสูญเสียรายได้ในขณะที่ผู้ป่วยนอนรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลของผู้ป่วยที่บาดเจ็บที่ศีรษะ สูงกว่าผู้ป่วยที่บาดเจ็บต่ำแห่งอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ค่ารักษาพยาบาล อื่น ๆ ของผู้ป่วยที่บาดเจ็บที่ศีรษะน้อยกว่าผู้ป่วยที่บาดเจ็บที่ต่ำแห่งอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติเพื่อมารดา-ลูกและเยี่ยมผู้ป่วยของผู้ป่วยที่บาดเจ็บ ที่ศีรษะและต่ำแห่งอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. หากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการบาดเจ็บของผู้ป่วยกับระยะเวลาที่รักษาตัวใน โรงพยาบาลโดยใช้ χ^2 -test พบว่า ระยะเวลาที่ผู้ป่วยรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ บริเวณศีรษะน้อยกว่าผู้ป่วยที่บาดเจ็บที่ต่ำแห่งอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

10. หากความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ผู้ป่วยรักษา ในโรงพยาบาล รายได้ของผู้ป่วย กับความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการเจ็บป่วย และค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายจริง โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยทุกรายการมี ความสัมพันธ์กับระยะเวลาใน การรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

11. หากความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยโรคของแพทย์กับการสัมหมรณนิรภัย โดยใช้ χ^2 -test พบว่า การสัมหมรณนิรภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บที่ศีรษะและบาดเจ็บที่ต่ำแห่ง อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษา พบว่าผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการซับซี่รัคจักรยานยนต์ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมหาชัณครสีหะงาม ใหม่ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง พบมากในช่วงอายุ 14-24 ปีมากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุ 25-35 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ (พงษ์ศิริ ปราสาทนาดี, 2529 และ Harvard, JDJ, 1973) จะเห็นได้ว่า ช่วงอายุที่เกิดอุบัติเหตุ เป็นประชากรที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวซึ่งเป็นช่วงที่มีประโยชน์ (Productive life) ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศไทย

การเกิดอุบัติเหตุบ่อยมากในช่วงเวลา 20.01-24.00 น. รองลงมาทั่ว 00.01-04.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเลิกงาน แล้วหลังจากนั้นก็อาจมีงานฉลอง เลี้ยงสังสรรค์มีสุรา กัน เนื่องจากช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลอยู่ในช่วงเทศกาลขึ้นปีใหม่ (1-31 มกราคม 2537) แล้วครองสติไม่ได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจุรีรัตน์ บัวรุวงค์ และคณะ (2530)

ผู้ป่วยที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่ไม่ได้ป้องกันตนเองด้วยการสวมหมวกนิรภัยในขณะที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ อาจจะเนื่องจากเป็นลึกลงของที่ไม่เคยใช้มาก่อน จึงไม่ชินต่อการใช้หมวกนิรภัย และส่วนใหญ่ของผู้ป่วยไม่มีใบอนุญาตขับขี่ เนื่องจากไม่มีการกวดชัน บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิทยา ชาตินฤชาชัย (2534)

เมื่อพิจารณาลักษณะของการบาดเจ็บของผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ ส่วนใหญ่จะพบมีการบาดเจ็บที่แขน, ขา และร่องลงมาคือ นาดเจ็บที่ศีรษะ จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าทำการรักษาด้วยการผ่าตัดเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือล้างเกตตูอาการ และการรักษาแบบอนุรักษ์มีน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิจิตรา บุญยะโหตระ และคณะ (2529) ส่วนระยะเวลาที่ต้องรักษาในโรงพยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-5 วัน รองลงมาคือ 6-10 วัน และระยะเวลานานที่สุดคือ 31 วันขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของโรงพยาบาลเลิดลิน (2528)

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ป่วย ไม่ได้คิดจากต้นทุน (cost) ของโรงพยาบาล แต่เป็นค่าใช้จ่ายที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยหรือเป็นค่าใช้จ่ายจริงของผู้ป่วย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ป่วยอุบัติเหตุที่ไม่สวมหมวกนิรภัยในขณะขับขี่เสียค่าวัสดุพยาบาลที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยทุกรายการสูงกว่าผู้ป่วยที่สวมหมวกนิรภัย เนื่องจากผู้ที่ไม่สวมหมวกนิรภัย อาจจะมีการบาดเจ็บที่รุนแรงที่ศีรษะและต้องรักษาด้วยการผ่าตัด กล่าวคือ ผู้ป่วยที่นาดเจ็บที่ศีรษะเสียค่าวัสดุพยาบาลที่โรงพยาบาลเรียกเก็บเฉลี่ย 13,201.02 บาทต่อคน ส่วนการบาดเจ็บที่สำหรับอื่น ๆ

เฉลี่ย 6,476.39 บาท ส่วนใหญ่ของผู้ป่วยไม่มีลิขิตในการรักษาพยาบาลได้ ๆ มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 ซึ่งต้องออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ในผู้ป่วยที่ไม่มีลิขิตในการรักษาพยาบาลได้ ๆ นี้ ถูกเรียกเก็บค่าวัสดุพยาบาลเฉลี่ย 9,027.58 บาท และสามารถชำระบ่าค่าวัสดุพยาบาลได้เต็มตามจำนวนที่เรียกเก็บร้อยละ 48.0 และมีค่าเฉลี่ยของค่าวัสดุพยาบาลที่ผู้ป่วยกลุ่มนี้สามารถชำระบ่าได้ 5,146.98 บาท ซึ่งโรงพยาบาลราชวิถีเชียงใหม่จะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายให้เฉลี่ยคนละ 3,880 บาท หรือร้อยละ 3.880 ของจำนวนเงินที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์เฉพาะที่โรงพยาบาลราชวิถีเชียงใหม่แห่งเดียวเป็นจำนวนถึง 2,328,600 บาทต่อปี

ค่าวัสดุพยาบาลอื่น ๆ ของผู้ป่วยที่มาเจ็บที่ตัวแทนแห่งอื่น ๆ ได้แก่ แขน ขา เป็นต้น จะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าผู้ป่วยที่มาเจ็บบริเวณศีรษะ เนื่องจากผู้ป่วยกระดูกหักที่ต้องใช้เหล็กadam จำเป็นที่จะต้องซื้ออุปกรณ์เหล็กadam ก่อน จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้สูงกว่า

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติมารับ-ส่งและเยี่ยมผู้ป่วย ในรายที่ผู้ป่วยไม่ได้สูมหมวกนิรภัยในขณะขับขี่ เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 276.15 บาทต่อคน ส่วนผู้ป่วยที่สูมหมวกนิรภัยในขณะขับขี่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 130.91 บาทต่อคน ซึ่งเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยที่ไม่สูมหมวกนิรภัยสูงกว่า อาจจะเนื่องมาจากต้องรักษาอยู่ในโรงพยาบาลนานก็ได้

การสูญเสียรายได้เนื่องจากการประสบอุบัติเหตุ จะเห็นได้ว่า ผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะจะสูญเสียรายได้ประจำรายได้พิเศษ และสูญเสียเนื่องจากการเสียชีวิต คิดเป็นเงินโดยเฉลี่ย 182,221.06 บาทต่อคน สำหรับผู้ป่วยที่มาเจ็บตัวแทนอื่น ๆ จะเสียรายได้โดยเฉลี่ย 2,693.07 บาทต่อคน

และการสูมหมวกนิรภัยไม่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บที่ศีรษะและตัวแทนอื่น ๆ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะแตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของวิจิตรา บุญยะໂหดรະ (2530) เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ที่สูมหมวกนิรภัยมีอยู่เพียง 22 คน ผู้ป่วยอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะมีอาการหนักซึ่งอาจจะถูกกล่าวหาว่ามาจากโรงพยาบาลอื่นเนื่องจากเกินขีดความสามารถที่จะรักษาได้ และผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยประเทืองผู้มีรายได้น้อย

ช้อเล่นแนะจากผลการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ความสูญเสียค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการรักษาของผู้ป่วย อุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่เข้าอนรับการรักษาตัวในโรงพยาบาลราษฎรเชียงใหม่ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าที่ผู้ป่วยได้จ่ายไปในการรักษาพยาบาลต่อการเจ็บป่วย ตลอดจนความสูญเสียรายได้ ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมที่มีต่ออุบัติเหตุสุขภาพอนามัย รวมทั้งทำให้เห็นถึงข้อจำกัดและข้อดี ที่อาจจะเป็นอุปสรรคและส่งเสริมการทำงานทางด้านสาธารณสุข การป้องกัน ปัญหาของการเจ็บป่วยที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งมีช้อเล่นแนะผลที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

1. จากการสูญเสียบุคลากร ในวัยหนุ่ม-สาว รวมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องมาจากการอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้นั้น การสูญเสียนี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าได้มีการวางแผนโดยนัยด้านการป้องกันโดยสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข ไปในทางการป้องกันควบคู่ไปกับการรักษาพยาบาล

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวางแผนมาตรการเพื่อความปลอดภัยจากอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อเป็นการลดต้นทุนอุบัติเหตุ (cost of accident) เช่น การรักษาและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ได้แก่ ตรวจผู้ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ บังคับโดยออกกฎหมายให้ใส่หมวกนิรภัยในขณะขับขี่หรือซ่อนท้ายรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

3. เมยแพร่ช้อมูลข่าวสารในเรื่องอุบัติเหตุให้แพร่ล่วงมวลชน สถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเมยแพร่ข่าวสารที่ถูกต้องและข้อเท็จจริงให้ได้รับทราบเกี่ยวกับผู้ป่วยอุบัติเหตุในแต่ละมุมต่าง ๆ เพื่อจะได้ตระหนักรถึงอันตรายของการเกิดอุบัติเหตุ และเพื่อส่งผลให้มีการระมัดระวังและป้องกัน ซึ่งอาจจะลดจำนวนอุบัติเหตุลงได้

จิฬสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ก្មែមាយนังค์บันการใช้หมากนิรภัย ต้องยึดเวลาบันคบใช้ออกไปโดยไม่มีกำหนดในจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงสาเหตุที่ประชาชนไม่นิยมใช้หมากนิรภัย ทั้งนี้เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงออกแบบหมากนิรภัยให้ตรงกับความต้องการของประชาชน แต่อยู่บนมาตรฐานป้องกันอุบัติเหตุได้
2. ควรทำการศึกษาระยะยาวถึงความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการเจ็บป่วย ตั้งแต่ผู้ป่วยเข้า院อนรักษา จนกระทั่งกลับบ้าน รวมไปถึงความพิการและการเสียชีวิต ซึ่งเกิดที่บ้าน
3. ควรทำการศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการเจ็บป่วย ตั้งแต่ผู้ป่วยมารับการตรวจที่ห้องตรวจฉุกเฉิน ซึ่งจะได้จำนวนผู้ป่วยมากพอที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ชัดเจนและเป็นตัวแทนของผู้ป่วยขนาดเจ็บจากอุบัติเหตุได้
4. ผลการศึกษาในครั้งนี้ อาจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุในวงของเศรษฐศาสตร์สาธารณสุขในโอกาสต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved